

РЕШЕНИЕ

№ 2402

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер 1177 по описа за 2021 година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., срещу решение от 20.10.2020 г. по НАХД № 15567/2017г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление (НП) № F316561/02.08.2020 г., издадено от директор на офис „К. село“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1, предл. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Твърди се, че решението е неправилно, постановено в противоречие на материалния закон и процесуалния закон.

В съдебно заседание, касаторът представляван от юрк. И., моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Претендия разноски от ответника.

Ответникът, представляван от управителя А. М., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 20.10.2020 г. по НАХД № 15567/2017 г. СРС е отменил НП № F316561/02.08.2017 г., издадено от директор на офис „В.“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 355, ал. 1 от КСО в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, въззивният съд правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. СРС е приел обаче, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, са допуснати съществени процесуални нарушения. Последните изводи не се споделят от касационната инстанция. Възприетите фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че [фирма] е правилно санкционирано на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, както и че описаното в АУАН и НП административно нарушение, отговаря на такова по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. Съгласно цитираните за нарушени разпоредби, осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по чл. 5, ал. 4 от КСО се определят с наредба, издадена от министъра на финансите съгласувано с управителя на Националния осигурителен институт. Данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. Тази наредба в случая е Наредба № Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Съобразно чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г., декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец в срок до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. В процесния случай безспорно се установява, че дружеството не е подало Декларация образец № 1 за месец декември 2016 г. по отношение на наето по трудово правоотношение лице в срок до 25.01.2017 г., като същата е подадена на 04.07.2017 г., със закъснение от 160 дни, като е правилна квалификацията от административнонаказващият орган, а именно противоположно бездействие.

В процесния случай, както в АУАН, така и в НП е посочена като дата крайния срок, до който е следвало да бъде подадена декларацията, а именно 25.01.2019 г. Датата на нарушението безспорно се установява – с изтичането на процесния срок. Описанието

на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, не поставя под никакво съмнение възприетата от АНО дата на нарушението, поради което е неправилно е прието, че не е посочена датата на извършване на нарушението.

Нарушението, макар и формално, е с достатъчно висока степен на обществена опасност, за да бъде предвидено наказание от 500 до 5000 лв., поради което не са налице предпоставките да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В процесния случай, АНО е наложил наказание в минимален размер на имуществената санкция, предвиден в санкционната норма на чл. 355, ал. 1 от КСО.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а вместо него се постанови друго, с което се потвърди НП.

При този изход на спора и своевременно заявена от ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение такова му се дължи. На основание чл.63, ал.5 вр. ал.3 ЗАНН във вр.с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, касаторът следва да бъде осъден да плати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 90 лв.

Водим от горното, Административен съд - София град, II касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ решение без номер от 20.10.2020 г. по НАХД № 15567/2017г. на Софийски районен съд, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № F316561/02.08.2017г., издадено от директор на офис „К. село“ при ТД на НАП - С., с което на [фирма], на основание чл. 355, ал. 1, предл. 1 от КСО е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г.

ОСЪЖДА [фирма][ЕИК], да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 90 лв. /деветдесет лева/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.